

BIBI OG BALDER FLASKEPOST ELLER AFFALD

1. udgave 2017

Copyright © Nomi4s

Tekstforfatter: Kirsten Nielsen

Layout og tryk: Helle Hessner Have

Lix: 23

Hvis du kan få pant for flaskerne, kan du aflevere dem i den nærmeste butik, som har en pantautomat.

Er der ikke pant på dem, kan du aflevere dem på nærmeste genbrugsplads.

Vi kan smelte brugte plastflasker om til nye flasker eller måske lave en dejlig blød trøje af flaskerne!

Bibi og Balder tager til stranden.

Vejret er fint, men stadig lidt koldt.

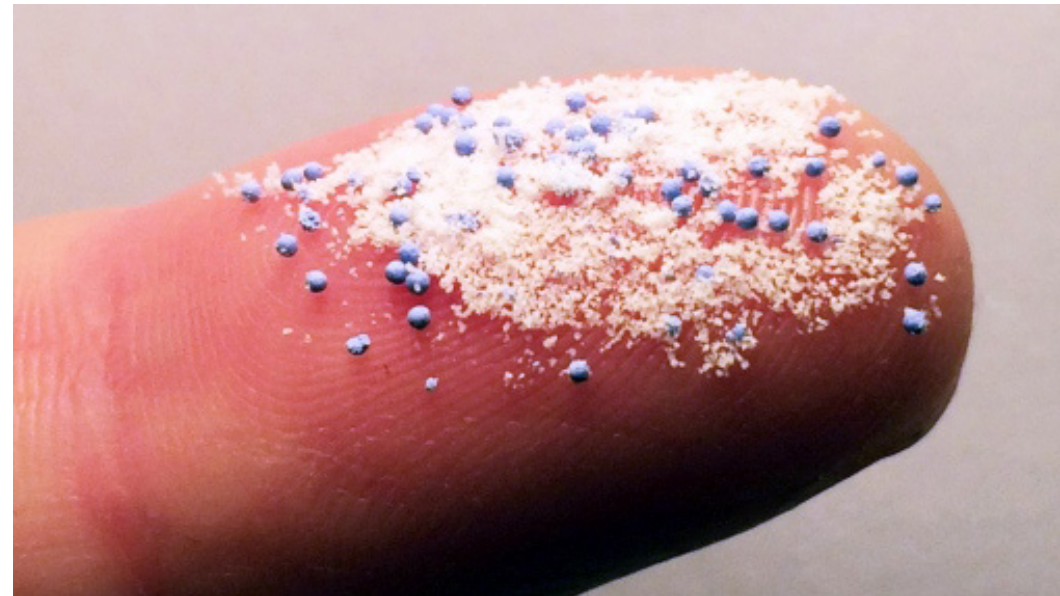
De finder et lunt sted i nærheden af stranden.

Her ligger de og nyder solens varme stråler.

De slapper af og er ved at falde i søvn.

Så varmt er det nu heller ikke.

De beslutter sig derfor til at gå en lille tur langs stranden.

Det kan tage helt op til 500 år, før en plastflaske bliver nedbrudt i naturen.

Derfor forsvinder den ikke bare sådan.

Den bliver nedbrudt til bitte små stykker plast, som øjet ikke kan se.

Det har vores jordklode ikke godt af.

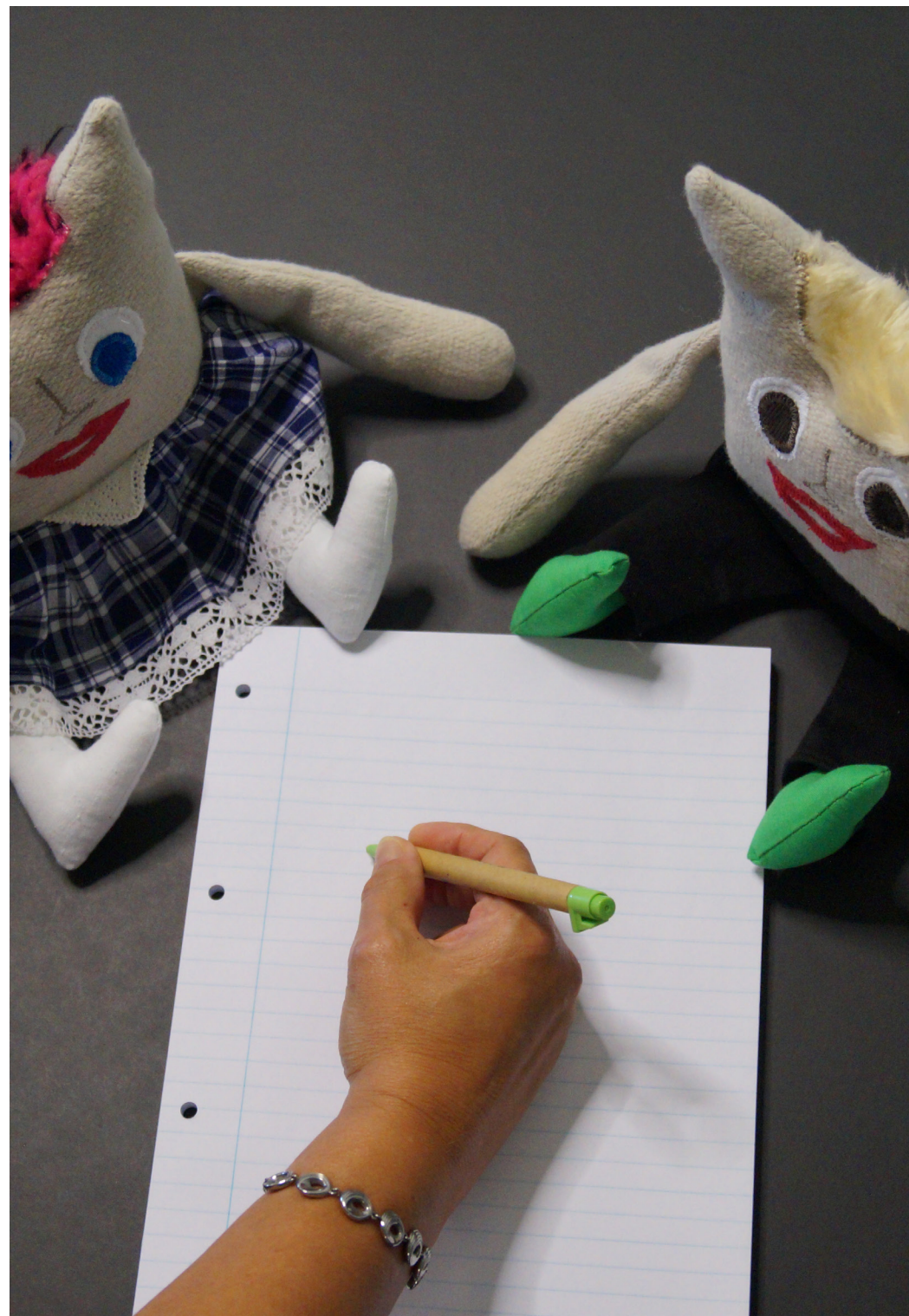
"Se der!" råber Balder og peger ud på vandet.

"Hvad mon det er?" spørger Bibi.

"Jeg tror, det er en plastflaske," siger Balder.

Ganske rigtigt! En lille plastflaske gynger op og ned på bølgerne.

Den bevæger sig langsomt ind mod kysten.

Xanders mor lover at hjælpe Bibi og Balder med at skrive brevet og sende det til drengen.

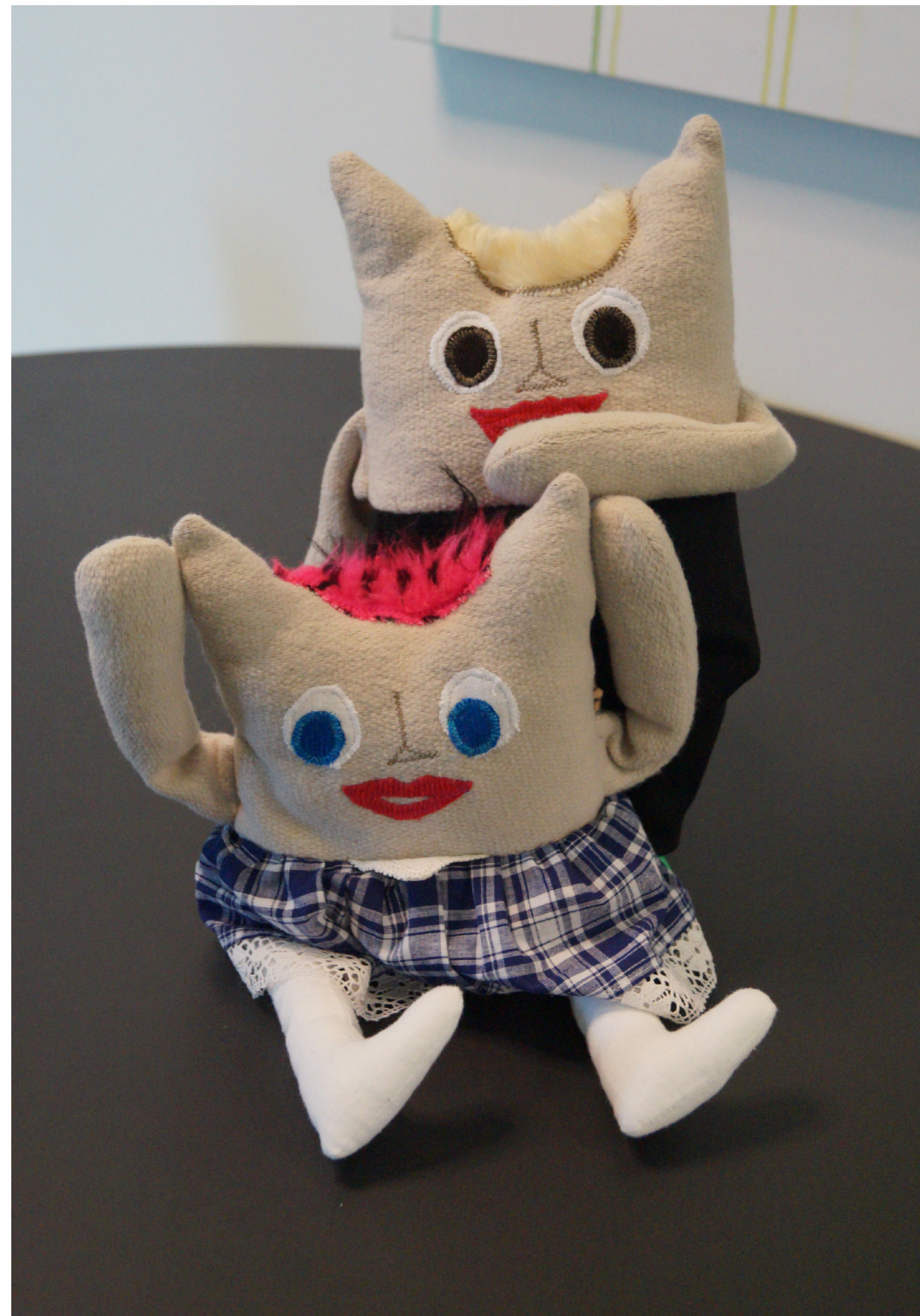
Så tager Bibi sig sammen, vader ud i vandet og griber flasken.

Vandet er hundekoldt.

”Tænk at smide en plastflaske i vandet!” snerrer Balder.

”Den kan ligge der i op til 500 år .

Sikke noget svineri!”

”Vi skriver til ham!” jubler Bibi.

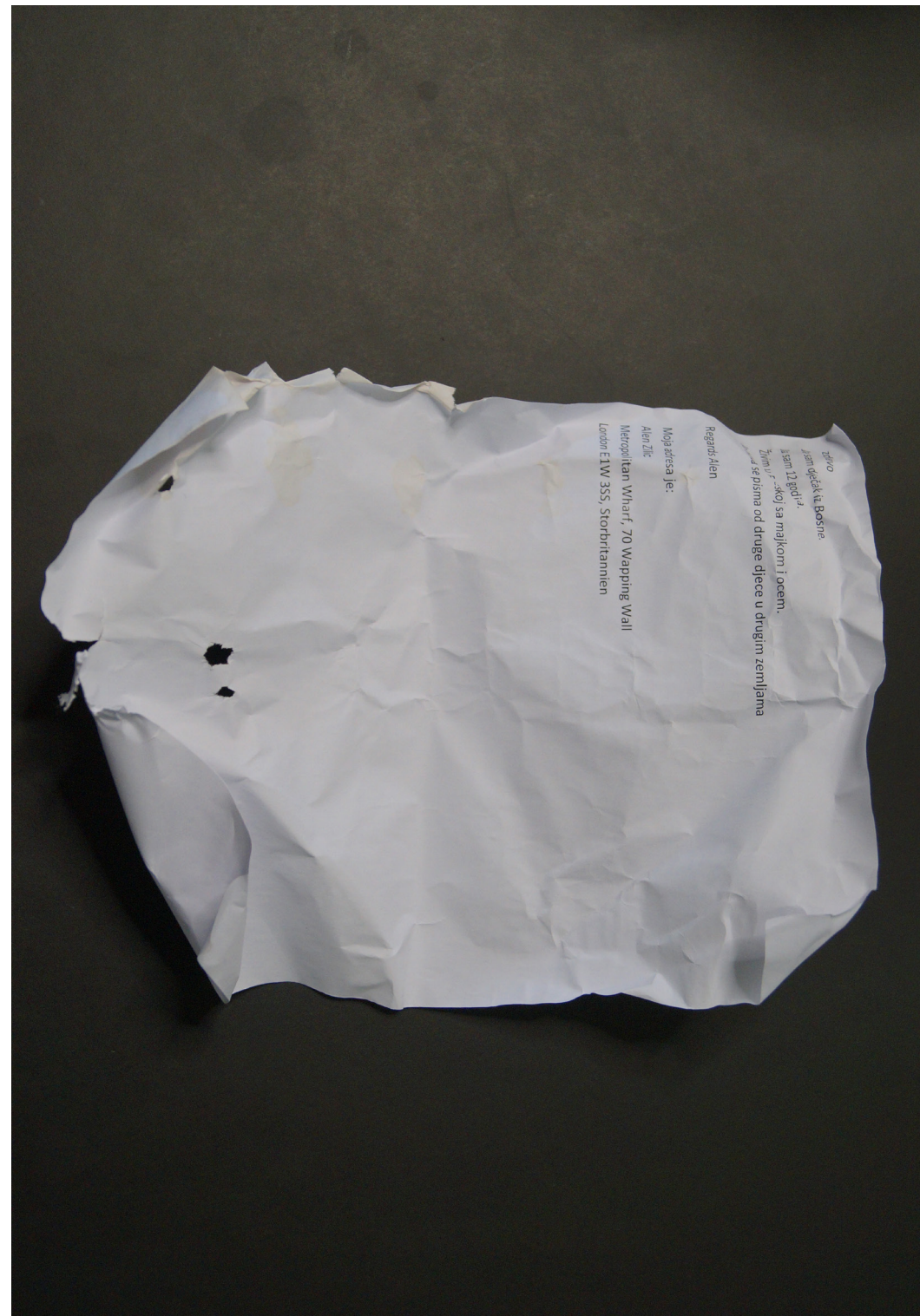
”Vi må også fortælle ham, at vi først troede, plastflasken var affald!”

Hvem kunne drømme om, at det var en flaskepost,” siger Balder.

”Du har ret. En plastflaske skal i skraldespanden til plast eller i en container på genbrugspladsen,” siger Bibi.

”Se, der ligger et brev inde i flasken!” råber Balder.

Et par dage senere får Bibi og Balder besøg af Xander og Valder fra klassen. Balder viser dem brevet.

Pludselig går det op for Xander, at han kan genkende nogle af ordene.

Hans mor har bøger, som er skrevet på det sprog.

Hun er fra Bosnien.

Næste dag viser Bibi og Balder brevet til Xanders mor.

Hun får tårer i øjnene og må sunde sig. Hun fortæller, hvad der står i brevet.

Det er en dreng fra Bosnien på 12 år, der har skrevet brevet.

Han bor nu i England sammen med sin far og mor.

Hans adresse står også i brevet.

Han kunne godt tænke sig at få breve fra børn i andre lande.

Balder snupper flasken, skruer kapslen af og hiver brevet ud. Det er spændende!

De kan ikke forstå, hvad der står i brevet.

Det er ikke skrevet på dansk.

”Mon vi kan spørge vores klasselærer?” spørger Balder.

”Det ved jeg ikke, men vi kan prøve,” svarer Bibi.

Deres klasselærer kan ikke forstå brevet.

Flasken er heller ikke fra Danmark.

Bibi og Balder beslutter at beholde både flasken og brevet.

Det kan jo være, at de kan finde en, der kan læse brevet.

